

**PARAULA I VIDA**

## Les vocacions sacerdotals i religioses

L'Església celebra cada any una Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions al sacerdoci i a la vida consagrada. Els cristians recordem ben bé l'exhortació de Jesús als seus deixebles «Pregeu, doncs, a l'amo dels sembrats que hi envii més segadors». Ens cal posar l'accent en la paraula de Jesús *pregueu* que posa en relleu la urgent invitació del Senyor per tal que la pregària sigui ininterrompuda i confiada.

Benet XVI ha escrit un ric missatge amb motiu d'aquesta Jornada exposant com la vocació al sacerdoci i a la vida religiosa consti-

tueix un especial do de Déu, que se situa en l'ampli projecte d'amor i de salvació que Déu té per a cada home i per a cada dona.

En aquest Any Paulí que estem celebrant amb motiu del segon mil·lenni del naixement de l'Apòstol dels gentils, convé recordar aquestes paraules de sant Pau: «Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist, amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel. Ens escollí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irreprochables als seus ulls». El Papa comenta que «en la crida universal a la santedat destaca la peculiar iniciativa de Déu,

que escull alguns perquè segueixin més de prop el seu Fill Jesucrist i siguin els seus ministres i testimonis privilegiats».

Des de l'inici de l'Església, el Senyor ha cridat contínuament noies i noies a seguir-lo amb aquestes vocacions. Una multitud nombrosa de preveres i de persones consagrades, al llarg dels segles, s'ha lliurat completament a l'Església i al servei de l'Evangeli. Avui, el Senyor continua cridant i avui també hi ha joves que responen generosament a la crida de Déu.

La vocació al sacerdoci i la vocació a la vida consagrada consisteix en la crida de Déu i la resposta de la persona cridada. El Senyor té sempre la iniciativa, però cal també la resposta a la crida.

En aquest sentit Benet XVI, en el missatge abans esmentat, indica que per part de tots els qui estan cridats «es requereix una escolta atenta i discerniment prudent, adhesió generosa i dòcil al disseny diví, aprofundiment seriós en allò que és propi de la vocació sacerdotal i religiosa per correspondre-hi de manera responsable i convinguda».

És bonic constatar que en el procés vocacional, la persona que se sent cridada per Déu ho abandona tot de grat i acut a l'escola de Jesús. Llavors comença un diàleg fecund entre Déu i la persona cridada, una misteriosa trobada entre l'amor del Senyor que crida i la llibertat de la persona que li respon en l'amor, sentint ressonar en la seva ànima aquestes paraules de Jesús: «No m'heu escollit vosaltres a mi; sóc jo qui us he escollit a vosaltres i us he confiat la missió d'anar per tot arreu i donar fruit, i un fruit que duri per sempre».

Tota vocació és una història d'amor. La confiança en la iniciativa de Déu que crida, modela i dóna valor a la resposta humana.

† **Lluís Martínez Sistach**  
Cardenal arquebisbe de Barcelona



### El Sant Pare a Terra Santa

La visita d'un Sant Pare a la terra de Jesús sempre té una especial significació per a tota l'Església. Pau VI i Joan Pau II hi varen fer pelegrinatges, i Benet XVI visita aquests dies Jordània, Israel i els territoris palestins. Ell mateix va anunciar aquest viatge en les paraules pronunciades a l'hora de resar l'àngelus el dia 8 de març passat: «Del 8 al 15 de maig faré un pelegrinatge a Terra Santa per demanar al Senyor, visitant els llocs santificats pel seu passatge en aquest món, el do preciós de la unitat i de la pau per a l'Orient Mitjà i per a tota la humanitat. Des d'ara compto amb el recolzament espiritual de tots vosaltres, a fi que Déu m'acompanyi i ompli amb la seva gràcia totes les persones que trobaré en els meus passos». Foto: Joan Pau II resant a la Gruta de la Nativitat, a Betlem, el 22 de març de l'any 2000.

### GLOSSA

## Cercar camins per testimoniar

En unes jornades de pastoral per a educadors tractaven el tema de la fe i la cultura, tot cercant camins transitables d'aproximació. Es constata: «[...] des de l'atenció a la realitat que ens envolta, cada cop més necessitem de nous codis, canals i sensibilitats. Cada cop més se'ns demana estar atents als signes dels temps, als tarannàs de les noves generacions. Volem continuar acompanyant-les, els volem continuar manifestant l'amor de Déu encarnat en Jesús i caminar al seu costat en l'etapa juvenil. Provocar la possibilitat de fer experiència religiosa. Oferir espai per acollir la irrupció de Déu en la seva vida.

«Jesús, ho diu a l'Evangeli, sap utilitzar el llenguatge, les narracions assequibles, els gestos eficaços, l'acció frapant, els esdeveniments de la vida ordinària i els inesperats, els silencis eloqüents... En Jesús reconeixem les millors actituds davant la novetat: la capacitat de risc, la joia de la descoberta, el gaudi de la bellesa, el sentit de la festa, la capacitat de compromís, de compassió assumida...»

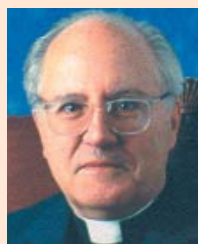
Aquestes constatacions afecten a tots els qui pretenen educar des d'una perspectiva evangèlica. Mirar amb atenció la realitat cultural que vivim, ens ha de facilitar l'acostament a les seves propostes i reptes i permetre el

diàleg des de la proximitat. Ens ha d'il·luminar a l'hora de formular respostes, posicionaments... a la llum de l'Evangeli. Tot allò que escoltem, veiem, sentim i ens commociona, ha de facilitar que el dir i fer de Jesús pugui ser anunciat des dels terrats i les teulades, des de la catequesi i des de la colla, des de la tertúlia i el xat, al web i per e-mail, a la xarxa virtual i a la xarxa real nostra de cada dia... Hem de sentir-nos atrapats per l'entusiasme que genera Jesucrist. Un entusiasme fet de reconeixement mutu, d'alegria per la missió compartida, de la consciència que hi ha un horitzó per a la Bona Notícia.

I després endinsar-nos sense por, actitud ben evangèlica, en la nostra societat. Fer amb humilitat i senzillesa tota l'aportació possible al diàleg cultural, aquest espai on tots els pensaments es troben. «La gent s'aplegà i van quedar desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua» (Ac 2,6). Aportar espiritualitat, valors de l'Evangeli, tot el que ajudi a donar profunditat i gruix a l'existència humana i provocar la descoberta de la presència de Déu bategant ben viva o si més no una aproximació al misteri de la seva presència. La llavor cau a terra i l'Esperit actua.

**Enric Puig Jofra, SJ**

### Noces d'or i de plata sacerdotals



Aquest any celebra les seves noces d'or sacerdotals Mons. Jaume Traserra, bisbe de Solsona (en la foto), que fou sacerdot de la diòcesi de Barcelona. Fou ordenat bisbe auxiliar de Barcelona l'any 1993 i regeix la diòcesi de Solsona des de l'any 2001. També celebra les seves noces de plata sacerdotals el bisbe de Terrassa, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, ordenat bisbe auxiliar de Barcelona l'any 2001. A tots dos, la nostra felicitació i un «per molts anys».

## DIUMENGE IV DE PASQUA

### ▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 4,8-12)

En aquells dies, Pere, inspirat per l'Esperit Sant, digué: «Magistrats i notables del poble, si avui ens demaneu compte d'això que hem fet en bé d'un invàlid, i voleu saber qui l'ha posat bo, sapigheu, vosaltres i tot el poble d'Israel, que aquest home el teniu davant vostre pel poder del nom de Jesucrist, el Natzarè. Vosaltres el va clavar a la creu, però Déu el va ressuscitar d'entre els morts. Ell és "la pedra que vosaltres, els constructors, havíeu rebutjat, i ara corona l'edifici". La salvació no es troba en ningú més, perquè, sota el cel, Déu no ha donat als homes cap altre nom que pugui salvar-nos».

### ▶ Salm responsorial (117)

R. *La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo! / Perdura eternament el seu amor. / Més val emparar-se en el Senyor, / que posar confiança en els homes. / Més val emparar-se en el Senyor, / que fiar-se dels poderosos. R.

Gràcies, perquè vós m'heu escoltat / i heu vingut a salvar-me. / La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

Beneït el qui ve en nom del Senyor. / Us beneïm des de la casa del Senyor. / Vós sou el meu Déu, us dono gràcies, / us exalço, Déu meu! / Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo! / Perdura eternament el seu amor. R.



Sant Pau diu d'ell mateix que «va ser endut fins al tercer cel i va sentir-hi paraules inefables que als humans no és permès de repetir» (2Co 12,1-4). (Quadre de Kulmbach. Galleria degli Uffizi, Florència)

### ▶ Lectura de la primera carta de sant Joan

(1Jn 3,1-2)

Estimats, mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare: Déu ens reconeix com a fills seus, i ho som. Per això el món no ens reconeix, com no l'ha reconegut a ell. Sí, estimats: ara ja som fills de Déu, però encara no s'ha manifestat com serem; sabem que, quan es manifestarà, serem semblants a ell, perquè el veurem tal com és.

### ▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 10,11-18)

En aquell temps, Jesús parlà així: «Jo sóc el bon pastor. El bon pastor dóna la vida per les seves ovelles. El qui no és pastor, sinó que treballa només a jornal, quan veu venir el llop, fuig i abandona les ovelles, perquè no són seves. És que ell només treballa pel jornal, i tant se li'n dóna de les ovelles. Llavors el llop les destrossa o les dispersa. Jo sóc el bon pastor. Tal com el Pare em coneix i jo conec el Pare, jo reconec les meves ovelles, i elles em reconeixen a mi, i dono la vida per elles.

Encara tinc altres ovelles, que no són d'aquest ramat. També les he de conduir jo, i faran cas de la meua veu. Llavors hi haurà un sol ramat amb un sol pastor. El Pare m'estima perquè dono la vida i després la recobro. Ningú no me la pren. Sóc jo qui la dono lliurement. Tinc poder de donar-la i de recobrar-la. Aquesta és la missió que he rebut del Pare».

### ▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 4,8-12)

En aquellos días, Pedro, lleno del Espíritu Santo, dijo: «Jefes del pueblo y ancianos: Porque le hemos hecho un favor a un enfermo, nos interrogáis hoy para averiguar qué poder ha curado a ese hombre; pues, quede bien claro a todos vosotros y a todo Israel que ha sido el nombre de Jesucristo Nazareno, a quien vosotros crucificasteis y a quien Dios resucitó de entre los muertos; por su nombre, se presenta éste sano ante vosotros. Jesús es la piedra que desechasteis vosotros, los arquitectos, y que se ha convertido en piedra angular; ningún otro puede salvar; bajo el cielo, no se nos ha dado otro nombre que pueda salvarnos.»

### ▶ Salmo responsorial (117)

R. *La piedra que desecharon los arquitectos es ahora la piedra angular.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Mejor es refugiarse en el Señor / que fiarse de los hombres, / mejor es refugiarse en el Señor / que fiarse de los jefes. R.

Te doy gracias porque me escuchaste / y fuiste mi salvación. / La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

Bendito el que viene en nombre del Señor, / os bendecimos desde la casa del Señor. / Tú eres mi Dios, te doy gracias; / Dios mío, yo te ensalzo. / Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. R.

### ▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan

(1Jn 3,1-2)

Queridos hermanos: Mirad qué amor nos ha tenido el Padre para llamarnos hijos de Dios, pues ¡lo somos! El mundo no nos conoce porque no le conoció a él. Queridos, ahora somos hijos de Dios y aún no se ha manifestado lo que seremos. Sabemos que, cuando él se manifieste, seremos semejantes a él, porque lo veremos tal cual es.

### ▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 10,11-18)

En aquel tiempo, dijo Jesús: «Yo soy el buen Pastor. El buen pastor da la vida por las ovejas; el asalariado, que no es pastor ni dueño de las ovejas, ve venir el lobo, abandona las ovejas y huye; y el lobo hace estragos y las dispersa; y es que a un asalariado no le importan las ovejas.

Yo soy el buen Pastor, que conozco a las mías, y las mías me conocen, igual que al Padre me conoce, y yo conozco al Padre; yo doy mi vida por las ovejas. Tengo, además, otras ovejas que no son de este redil; también a éstas las tengo que traer, y escucharán mi voz, y habrá un solo rebaño, un solo Pastor. Por esto me ama el Padre, porque yo entrego mi vida para poder recuperarla. Nadie me la quita, sino que yo la entrego libremente. Tengo poder para entregarla y tengo poder para recuperarla: este mandato he recibido de mi Padre.»

## COMENTARI

# Accés al Crist ressuscitat. La clau del servei

La vida de fe viscuda en comunitat i l'acolliment de la Paraula ens obren la porta a la trobada personal amb Crist ressuscitat com a únic i irrepetible. Però encara podem afegir quelcom més important: Jesucrist no és solament la clau de la porta, sinó *la mateixa porta*.

Actualment hi ha molta gent que diu que té la clau del sentit de la vida. D'una manera ben plantejada estèticament i subtil ideològicament, ens ofereixen una manera de viure feliç, edificada en el diner, el poder i el prestigi. Hem d'acceptar

que per viure necessitem diners, capacitats i una acceptació social, però de cap manera com un absolut i al preu que sigui, passant per damunt dels altres.

Jesús de Natzaret ens ofereix una alternativa total a l'esquema capitalista salvatge en què vivim. Ho exposa amb una gran bellesa mitjançant la paràbola del Bon Pastor. Es tracta de *conèixer* els altres i les seves necessitats. En segon lloc, de *donar-se a conèixer* com un deixeble del Crist i servidor de tothom, especialment dels pobres i els exclosos de la terra. Finalment,

donar-se, no a temps parcial sinó *arriscant la pròpia vida*.

Aquestes dues propostes entren en conflicte al nostre temps, de la mateixa manera com van resultar conflictives llavors. Tanmateix, quan hem provat el resultat de viure la vida com un servei, ens adonem que els altres hi guanyen, però que nosaltres mateixos encara hi guanyem més. La raó és ben senzilla, perquè, com ja he afirmat altres vegades, de diners se'n té més com més se'n guarda, però d'amor se'n té més com més se'n dóna.

Ramon Prat i Pons



### LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

- **Dilluns** (litúrgia hores: 4a setm.): Ac 11,1-18 / Sl 41 / Jn 10,1-10
- **dimarts:** Ac 11,19-26 / Sl 86 / Jn 10,22-30
- **dimecres:** Ac 12,24-13,5a / Sl 66 / Jn 12,44-50
- **dijous:** Ac 13,13-25 / Sl 88 / Jn 13,16-20
- **divendres:** Ac 13,26-33 / Sl 2 / Jn 14,1-6
- **dissabte:** Ac 13,44-52 / Sl 97 / Jn 14,7-14
- **diumenge** vinent, V de Pasqua (lit. hores: 1a setm.): Ac 9,26-31 / Sl 21 / 1Jn 3,18-24 / Jn 15,1-8.

## CENT ANYS DE LA SETMANA TRÀGICA

## L'anticlericalisme dels revolucionaris

S'ha de posar en relleu, a propòsit del fort anticlericalisme del moviment revolucionari desenvolupat durant la Setmana Tràgica (a semblança, també, dels estralls succeïts a partir de la revolta de juliol de 1936), que alguns estudiosos dels moviments socials hi han vist una mena d'actitud instintiva de les masses populars en contra de les institucions eclesials; una actitud forment marcada pel desig obstinat d'abolir, sistemàticament i per sempre, els signes de presència sagrada, especialment catòlics, els quals eren esguardats pels dirigents i capitosts dels escamots revolucionaris com a quelcom obsolet que frenava el progrés i la modernitat.

Altres historiadors pensen, contràriament, que es tracta d'una violència instrumental ordenada, més aviat, a resoldre situacions i problemes concrets de la vida quotidiana. Tanmateix, alguns dels eclesiàstics que llavors en sofriren la

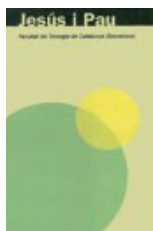
violència, hi vegeren un pla de destrucció calculat i premeditat que causà uns estralls de gran magnitud i amb notables pèrdues d'arxius i centres de culte, tal com se'n planyia l'agost de 1909 el bisbe auxiliar de Barcelona, Ricard Cortès: «Las turbas han entregado a las llamas cerca de cuarenta iglesias y casas religiosas, han destruido con vandálico furor veneradas joyas del arte y valiosos archivos y bibliotecas, patrimonio de las pasadas generaciones».

En efecte, la revolta del juliol de 1909 castigà moltíssim el patrimoni artístic i documental de les institucions eclesials causant, però, una gran fecunditat espiritual feta de «lágrimas y enseñanzas», segons l'expressió del bisbe Joan J. Laguarda exposada en la seva primera carta pastoral (Barcelona, 27 octubre 1909).

Fra Valentí Serra de Manresa  
Arxiver dels caputxins de Catalunya

## FACULTAT DE TEOLOGIA DE CATALUNYA

## Simposi internacional sobre «Jesús i Pau»



Es dies 14 i 15 de maig la Facultat de Teologia de Catalunya organitza un simposi internacional sobre «Jesús i Pau».

Serán els ponents:

- Prof. Karl-Wilhelm Niebuhr (Universitat de Jena)
- Prof. Jean-Noël Aletti (Roma, Pontifici Institut Bíblic)
- Prof. Romano Penna (Roma, Pontificia Universitat Lateranense)
- Prof. James D.G. Dunn (Universitat de Durham)

Cadascuna d'aquestes ponències tindran una resposta a càrrec de:

- Prof. Agustí Borrell (Barcelona, FTC)
- Prof. Juan Miguel Díaz Rodelas (València, Facultat de Teologia)
- Prof. Enric Cortès (Barcelona, FTC)
- Prof. Armand Puig (Barcelona, FTC)

També aniran seguides per un diàleg moderat respectivament per:

- Prof. Jordi Sánchez Bosch (Barcelona, FTC)
- Prof. Josep Oriol Tuñí (Barcelona, FTC)
- Prof. José Tolentino Mendonça (Lisboa, Universitat Catòlica Portuguesa)
- Prof. Enric Cortès (Barcelona, FTC)

L'Emm. i Rvdm. Cardenal Lluís Martínez Sistach, arquebisbe de Barcelona i gran canceller de la Facultat de Teologia de Catalunya, inaugurarà i clourà aquest simposi.

Cal formular les inscripcions abans del 8 de maig a la secretaria de la FTC (Diputació 231 - 08007 Barcelona - Fax 934 515 212; e-mail: [congressos@teologia-catalunya.cat](mailto:congressos@teologia-catalunya.cat)).

Preu d'inscripció: general 30 €; estudiant 10 €.

## SANTORAL

**3. ✠ Diumenge IV de Pasqua.** El Bon Pastor i la mare del Diví Pastor; sant Felip (de Betsaida) i sant Jaume (anomenat el Menor, parent de Jesús, bisbe de Jerusalem, †62), apòstols. Trobament de la santa Creu; santa Antonina, vg. i mr.; sant Alexandre I, papa i mr.

**4. Dilluns.** Sant Silvà, bisbe i mr.; sant Florià, mr.; sant Gotard, bisbe; sant Pelegrí Laziosi, rel. servita; sant Josep Maria Rubio, prev.

**5. Dimarts.** Sant Àngel de Sicília, prev. carmelità; sant Amador, prev. i mr.; sant Martí de Finojosa, bisbe; santa Irene, vg. i mr. (304), a Tessalònica.

**6. Dimecres.** Tradició del martiri *ante portam Latinam* de sant Joan evangelista, patró de les arts gràfiques; sant Domènec Sàvio, alumne de Joan Bosco; santa Beneta, vg. i mr.; sant Justí, prev.; beat Francesc de Laval, bisbe de Quebec.

**7. Dijous.** Sant Sixt i sant Eovald o Hou, mrs., venerats a Celrà (Gironès); beata Gisela (o Guisla), rel. benedictina, viuda de sant Esteve d'Hongria (s. xxi); sant Benet II, papa.

**8. Divendres.** Santa Maria, mitjancera de totes les gràcies; Mare de Déu de Pompeia (Roser) i també del Toro, patrona de Menorca, a més d'altres advocacions: Escola Pia, Miracle (Milagros), Salut, etc.; aparició de l'arcàngel sant Miquel, patró dels radiòlegs i dels radioterapeutes; sant Eladi, bisbe; sant Bonifaci IV, papa; beat Jeremies de Valàquia, rel. caputxí; beat Lluís Rabatà, prev. carmelità; beata Carme del Nen Jesús (González Ramos), rel. fund. Franciscanes dels Sagrats Cors.

**9. Dissabte.** Mare de Déu dels Desemparrats, patrona de València i la seva regió; també la d'Argeme (Còria); sant Gregori de Berrueza, bisbe; santa Caterina de Bolonya, vg.; santa Casilda, vg.

## ENTREVISTA



► LLUÍS FONT

## Al servei de l'educació i de l'Església

Blanquerna és una institució universitària que té els orígens l'any 1948. Actualment, passats 60 anys, la història de Blanquerna és la d'una fidelitat a l'Església, a uns valors i a l'educació. «D'acord amb l'esperit de cada època, hem mirat de donar resposta a les necessitats educatives dels joves i, alhora, a la demanda social de formar bons professionals», afirma el Dr. Lluís Font, director general de Blanquerna-Universitat Ramon Llull, que assegura estar «molt atents a fer compatible la tradició humanista amb la dimensió professionalitzadora dels estudis universitaris».

## Com es desenvolupa l'ideari cristià en el dia a dia de Blanquerna?

El cristianisme és el fil conductor de tota la nostra activitat. Mai no ens n'hem avergonyit. Som una institució d'Església, que viu i bateja a partir d'aquest esperit. Formem una comunitat universitària que troba la inspiració en les seves arrels lul·lianes. La identitat cristiana ens caracteritza i distingeix. Precisament, la metodologia pedagògica de Blanquerna resulta ser la plasmació d'aquests principis. L'acompanyament pastoral dels estudiants, respectuos de la llibertat personal i voluntari, n'és també un tret singular.

## Com viuen la crisi del sistema educatiu?

Catalunya sempre ha estat capdavantera i un model de referència en l'àmbit de l'educació. Tinc la sensació que unes falses antinòmies, en la mesura que oposen binomis complementaris, com ara públic-privat o equitat-excel·lència, estan frenant la innovació. Si no potènciem el talent, no podrem garantir la cohesió social i l'impuls del progrés col·lectiu. D'altra banda, ens cal reconèixer l'exercici de l'autoritat, amb els corresponents mecanismes de rendició de comptes, com un dels millors serveis que es poden prestar a la comunitat.

## La implantació del Pla Bolonya els trastocarà molt els plans?

Per a Blanquerna, el Pla Bolonya no significa un canvi de paradigma, sinó que és, sobretot, la confirmació d'un camí ja emprès. En certs aspectes, nosaltres anticipàvem aquest estil emergent de fer universitat. El treball personalitzat i la tutorització, com a complements de la classe magistral, la centralitat dels estudiants i de la seva adquisició de competències i, finalment, l'obertura a Europa, amb el que suposa de flexibilitat curricular, són alguns dels nostres actius davant el repte del nou Espai Europeu d'Educació Superior.

Òscar Bardají i Martín

## EL HIMNO AL AMOR

## «Todo lo soporta»



«Todo lo soporta» (1Co 13,7), en griego *panta hypomenei*. En relación con Dios *hypomenein* significa esperar en Dios, aguardar en él.

Se aproxima, por tanto, a la esperanza. Llenos de amor, los cristianos deben esperar en Dios y, en medio de las tribulaciones de este mundo, no fijarse en las aflicciones, sino mirar a Dios y esperar en él.

En relación con la experiencia en el mundo, *hypomenein* significa *permanecer firme, resistir, aguantar*. El sustantivo *hypomone* se suele traducir por *paciencia*. Pero la palabra *paciencia* sugiere más bien un comportamiento pasivo. Ahora bien, la *hypomone* es activa; significa hacer frente, aguantar, soportar, permanecer firme.

Los padres de la Iglesia elogian la virtud de la paciencia. La asunción paciente del sufrimiento por parte de los primeros cristianos convirtió a la fe al pueblo romano. El amor no huye corriendo de las dificultades. Las soporta y las aguanta porque tiene la mirada fija en Dios y espera en su salvación.

Cuando Pablo dice que el amor todo lo soporta, no puedo deducir de ello la exigencia de que los cónyuges aguanten todas las dificultades, o de que quien ama tenga que sufrir todos los golpes del cónyuge y padecer todo el sufrimiento que experimenta en el matrimonio. Ésta sería una actitud pasiva. Pablo quiere decir otra cosa: quien siente en sí mismo el amor es capaz de sobrellevar los conflictos. Tiene capacidad de aguante. El amor es una fuerza que nos capacita para hacer frente a los ataques y los comportamientos agresivos de otras personas.

No se trata de soportarlo todo y no defenderse. Esto sería resignación y terminaría convirtiéndose en masoquismo. La actitud de resistencia significa más bien que mi amor no me deja rendirme. Permanezco firme. Resisto con mi amor. Pero acepto con toda humildad que no puedo hacer frente a todo. El amor no pretende que nos rompamos.

Anselm Grün

(El Himno al amor de San Pablo, Editorial Sal Terrae, Santander 2008)

# AGENDA

## ACTES I CONFERÈNCIES

**Delegació diocesana d'ensenyament.** Sessió d'aprofundiment i reflexió per a professors de Religió Catòlica: *Jesús i la seva historicitat*, a càrrec de la Dra. Begoña Palau. Dimarts 5 de maig a les 19.15 h al c/ Rivadeneyra 6, 3r.

**Parròquia St. Pere de les Puel·les** (Pl. St. Pere s/n). Apostolat de l'Oració. Dia 4 de maig, i cada primer dilluns de mes, de 18 a 19 h. Exposició i meditació sobre les intencions del Papa per al present mes.

**Parròquia de Sant Pere Nolasc** (Pl. Castella). Festa del titular i fundador de l'Orde de la Mercè. Dies 7, 8 i 9 tridu preparatori 19.30 h i Eucaristia 20 h. Diumenge 10, diada de la parròquia, 12 h. Eucaristia presidida pel provincial de la Província Mercedària d'Aragó, cantada per la Coral del Centro Aragonés de Barcelona. Després acte de confraternització al saló parroquial.

**Honorats amb la Creu de Sant Jordi.** Mn. Manuel Pousa, més conegut com el *Pare Manel*, ha estat distingit per la seva dedicació durant més de trenta anys als marginats, en especial als presidiaris. També ho ha estat la Srta. Juana Martín, cap de Migracions a Càritas Diocesana. Entre les entitats guardonades, en destaquem la *Fundació Ajuda i Esperança* (que atén el telèfon de l'Esperança) i el Museu Geològic del Seminari de Barcelona.

**«Punt de llum davant la diversitat religiosa».** Una aposta pel diàleg interreligiós, per Xavier Melloni, SJ. Dimarts 5 a les 21.30 h al Casal Lloia (c/ Balmes 138).

**Seminari Obert.** Trobada mensual d'adolescents amb gèmens de vocació sacerdotal els dies 15 i 16 de maig. Els interessats cal que contactin amb Mn. David Álvarez, tel. 648 181 505.

**El Concili que el Papa Joan volia, 50 anys després.** La inspiració divina i la difícil gestació, la figura carismàtica del papa Joan, el discurs de la lluna... Ponent: Hilari Ragner, historiador. Dimarts 5 a les 19 h. Llibreria Claret, Roger de Llúria 5.

**Pregària franciscana.** *El Senyor ha resuscitat!* Dimecres 6 de maig, a les 20 h. Pl. Universitat 2, Barcelona.

**Els dilluns dels drets humans.** «L'estat dels drets humans a la Xina», a càrrec de Benjamín Bastida, economista, professor honorari d'ESADE. Dilluns 4 de maig a les 19 h a l'Auditori del Centre d'Estudis Cristianisme i Justícia (c/ Roger de Llúria 13 - Barcelona).

## CURS D'INICIACIÓ AL VOLUNTARIAT



### Escola de formació del voluntariat de Càritas Diocesana de Barcelona

Es realitzarà els dilluns i dimecres

**11, 13, 18, 20, 25 i 27 de maig de 2009 de 17 a 19 hores**

al local del Voluntariat, plaça Nova 1 (Barcelona).

#### Contingut:

- Pobresa i exclusió social. Causes i conseqüències.
- Breu història del voluntariat a Catalunya. Moment actual. Drets i deures.
- Perfil del voluntari social. Motivacions. Actituds i aptituds.
- La intervenció del voluntariat: treballar per projectes, treballar en equip.
- Camps del voluntariat social. Presentat per voluntaris de diferents projectes.
- Avaluació.

**Inscripció:** del 27 d'abril al 8 de maig.

Aquesta inscripció es pot fer per via telefònica trucant al 933 441 673, per e-mail a [voluntar@caritasbcn.org](mailto:voluntar@caritasbcn.org) o de forma presencial a Pl. Nova 1, de 9-14 h, i dilluns i dimecres també de 16-18.30 h.

**Aportació:** 10 € (es pot sol·licitar beca).

Aquest curs es realitzarà a partir d'una inscripció mínima de 15 participants i té una participació màxima, per ordre d'inscripció, de 25 persones.

#### Cicle de concerts i orquestres universitàries.

Dissabte 9 de maig (18 h) actuarà el Cor Argentum, de la Facultat de Química de la UB, a la Pquia. de la Mare de Déu de Núria de Barcelona. Dir. Víctor Frigola. Diumenge 10 de maig (12 h) actuarà el Cor Blanquerna i la Coral Preludi a la Pquia. de la Mare de Déu del Port, a Barcelona. Dir. Ramon Vilar.

#### Presentació de la col·lecció «Beber de la Roca».

El 18 d'abril a Llibreria Paulines, Escola d'Animació Bíblica i Grup Bíblic i Missioner *Cinco panes y dos peces*, presentaren aquesta col·lecció de llibres d'espiritualitat bíblica de l'editorial San Pablo. Hi intervingueren: Justino Martínez, combonià i biblista, Javier Velasco, laic i biblista i Quique Fernández, laic i animador bíblic.

#### BREUS

##### Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes.

El passat 9 de març, al Palau Episcopal, el cardenal Martínez Sistach va rebre la nova Junta de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de la nostra diòcesi. La nova junta va manifestar el seu desig de continuar treballant al servei dels malalts i de les persones necessitades amb nous projectes. L'any 2010 l'Hospitalitat celebrarà el seu centenari.



#### PELEGRINATGES

##### Pelegrinatge amb malalts a Montserrat.

Organitzat per les Hospitalitats Catalanes de la Mare de Déu de Lourdes, dissabte 16 maig. Inscripcions fins al dia 8, de 16 a 20 h, tel. 934 874 009.



##### Pelegrinatge per terres de Síria, seguint les passes de sant Pau.

Amb motiu de l'Any Sant Paulí, es visitaran les ciutats, monestirs i esglésies principals del país, bressol de cultura de la humanitat i lloc on, camí de Damasc, es va convertir sant Pau i encara es parla la llengua de Jesús, l'arameu. Dates: 2a quinzena de juny. Organitza: Aspasia Travel, c/ Roger de Flor 222, bis, tel. 932 070 481, [www.aspasiatravel.com](http://www.aspasiatravel.com).

**Polònia i ruta Joan Pau II.** Visitant Varsòvia, Cracòvia, Czestochowa, Auschwitz etc. del 6 al 13 de juliol. **Terra Santa, amb excursions opcionals a Petra o Sinai,** del 7 al 15 de setembre. **Egipte i esglésies còptes. Creuer pel Nil,** del 20 al 29 de novembre. Informació: Tel. 932 073 138.

**«Conesti» pelegrina a Lourdes** del 30 de maig a l'1 de juny. Qui vulgui afegir-s'hi pot trucar als tels. 650 810 933, o bé 934 231 830.

#### CURSETS

**XXXI Curso de Verano de Liturgia.** «La verdadera Oración de la Iglesia. Lamberto Beauduin y el Movimiento Litúrgico 1909-2009» del 6 al 10 de julio en el monasterio de Montserrat. Organiza: Centre de Pastoral Litúrgica, tel. 933 022 235.

#### EXERCICIS I RECESSOS

**Recés** a càrrec del P. Ramon M. Setó CMF. Dia 16 de maig a la Casa de Betània del c/ Bonavista 37 de Cornellà de Llobregat. Tel. 933 751 102.

#### IN MEMORIAM

**Mn. Joan Guasch Montserrat.** Morí el 6 d'abril mentre celebrava la santa missa del diumenge de Rams a l'església parroquial de Sta. Maria de Premià de Mar. Abans de ser rector d'aquesta parròquia havia col·laborat a les comunitats cristianes de Vilassar de Mar, de Sitges i de Vilafranca del Penedès. Presidí la missa exequial el cardenal Lluís Martínez Sistach, que elogià la fidelitat, disponibilitat i lliurament de Mn. Guasch al servei pastoral.



#### LLIBRES

**Diccionari de Símbols Cristians** (Editorial Farell). Presentació a càrrec de l'autor Mn. Lluís Vericat. Dijous 7 a les 19 h. Claret, Roger de Llúria 5. Barcelona.

##### Iconografia de santa Eulàlia i sant Oleguer.

Editorial Claret i la catedral de Barcelona han promogut la publicació del llibre *Culte i iconografia de Santa Eulàlia i Sant Oleguer a Catalunya. Una proposta didàctica*, de Rosa Ribas i Garriga. És un estudi sobre les pintures de la sala capitular de la catedral de Barcelona. Presentà el llibre el Dr. Josep M. Martí Bonet, canonge i director del Museu Diocesà.



**Tributo a Karl Rahner.** *Oyente de la palabra. Fundamentos para una filosofía de la religión.* Es una obra de Karl Rahner, reeditada dentro del plan de nueva publicación de las obras de este gran teólogo que lleva a cabo la Editorial Herder. El pasado 31 de marzo se cumplieron los 25 años de la muerte del padre Rahner, uno de los teólogos más influyentes del siglo xx.



## PALABRA Y VIDA

### Las vocaciones sacerdotales y religiosas

La Iglesia celebra cada año una Jornada Mundial de Oración por las Vocaciones al sacerdocio y a la vida consagrada. Los cristianos recordamos muy bien la exhortación de Jesús a sus discípulos «Orad al dueño de la mies para que envíe más segadores a su mies». Hemos de poner el acento en la palabra de Jesús «Orad» que remarca la urgente invitación del Señor para que la plegaria sea ininterrumpida y confiada.

Benedicto XVI ha escrito un rico mensaje con motivo de esta Jornada exponiendo cómo la vocación al sacerdocio y a la vida religiosa constituye un especial don de Dios, que se sitúa en el amplio proyecto de amor y de salvación que Dios tiene para cada hombre y para cada mujer.

En este Año Paulino que estamos celebrando con motivo del segundo milenio del nacimiento del Apóstol de los gentiles, conviene recordar estas palabras de san Pablo: «Bendito sea Dios, Padre de nuestro Señor Jesucristo, quien nos ha bendecido en Cristo con todo tipo de bendiciones espirituales en el cielo. Nos eligió en Él antes de crear el mundo, para que fuéramos

santos, irreprochables ante sus ojos». El Papa comenta que «en la llamada universal a la santidad destaca la peculiar iniciativa de Dios, quien elige a algunos para que sigan más de cerca a su Hijo Jesucristo y sean sus ministros y testigos privilegiados».

Desde el inicio de la Iglesia, el Señor continuamente ha llamado a chicos y chicas para que le sigan en estas vocaciones. Una multitud numerosa de presbíteros y de personas consagradas, a lo largo de los siglos, se ha entregado totalmente a la Iglesia y al servicio del Evangelio. Hoy, el Señor continúa llamando, y hoy también hay jóvenes que responden con generosidad a la llamada de Dios.

La vocación al sacerdocio y la vocación a la vida consagrada consisten en la llamada de Dios y la respuesta de la persona llamada. El Señor tiene siempre la iniciativa, pero es también necesaria la respuesta a la llamada.

En este sentido Benedicto XVI, en su mensaje antes mencionado, indica que por parte de todos los que son llamados «se requiere una escucha atenta y discerni-

miento prudente, adhesión generosa y dócil al designio divino, profundización seria en aquello que es propio de la vocación sacerdotal y religiosa para corresponder a ella de manera responsable y convencida».

Es bonito constatar que en el proceso vocacional, la persona que se siente llamada por Dios lo abandona todo con agrado y acude a la escuela de Jesús. Empieza entonces un diálogo fecundo entre Dios y la libertad de la persona llamada, un misterioso encuentro entre el amor del Señor que llama y la libertad de la persona que le responde en el amor, sintiendo resonar en su alma estas palabras de Jesús: «No me habéis elegido vosotros a mí; soy yo quien os he elegido a vosotros y os he confiado la misión de ir por todo el mundo dando fruto, y un fruto que perdure».

Toda vocación es una historia de amor. La confianza en la iniciativa de Dios que llama, modela y da valor a la respuesta humana.

† **Lluís Martínez Sistach**  
Cardenal arzobispo de Barcelona